

21 e tref Luk 19:1-10 Umeå stads kyrka 20071028

Dagens text är en av de allra mest kända bibeltexterna i det nya testamentet, där det berättas att Jesus kom till Jeriko och gick genom staden. Där fanns en man som hette Sackaios, och han hade hand om tullen och han var rik. Sackaios arbetade som chef på tullverket i Jeriko och samarbetade med den romerska ockupationsstaten. Han hade en god lön. Det framgår av texten att han brukade utnyttja sin ställning genom att ta ut extra betalt vid tullen, idag skulle vi kalla det för att han ägnade sig åt korruption. Bland judarna sattes likhetstecken mellan en tullindrivare och en syndare och de var mycket illa omtyckta. Det var allmänt känt, att Jesus var *en vän till tullindrivare och syndare* Matt 11:19

Jesus själv hade kallat till sig en av sina lärjungar just bland tullindrivarna. Det står i Matteus 9:9 att när *Jesus såg en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset sade han till honom: "Följ mig!" Och Matteus steg upp och följde honom.* Och sen står det: *När Jesus sedan låg till bords i hans hus kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar.* Jesus var minsann inte rädd att umgås med dem andra undvek. Han visste att dessa hatade människor behövde honom. Jesus är ett föredöme för kristna i alla tider att inte vara rädda att umgås med dem som många undviker. Många är rädda för att umgås med homosexuella och vi kallar det för homofobi. Många tar en omväg för att undvika alkoholisterna som sitter i busskurerna på Wasaplan. Många vänder ryggen till samhällets olycksbarn som hamnat i kriminalitet. Jag tror, att om vi ska följa Jesu exempel, så har vi som kristna inte rätten att vända ryggen

mot någon, utan snarare är det vår plikt att vara öppna mot alla och vara en Jesu efterföljare genom att inte bygga murar mot någon utan vara öppna för alla. Jakob skriver därför: *Mina bröder, gör inte skillnad på människor, ni som tror på vår förhärligade herre Jesus Kristus.* Gud själv sätter inga gränser, när det står att Gud vår frälsare vill att alla människor ska bli frälsta.

Hos Sackaios fanns en längtan efter Jesus, för han hade hört ryktena om honom. *Han ville gärna se vem denne Jesus var men kunde inte för folkmassan, för han var liten till växten. Han sprang i förväg och klättrade upp i en sykomor för att kunna se honom, eftersom han skulle gå förbi där.* Han valde åskådareplatsen för att få en skymt av Jesus, han trodde att ingen skulle se honom där bland lövverket. Är det inte så bland många i dag också i privatreligionens tidevarv. Man smyglyssnar på radions och TV: ns gudstjänster. Man drar ut i naturen och förundras över Guds sköna natur. Man drar täcket över sig och knäpper sina händer i en tyst bön, så att ingen ska höra det. Bakom allt detta finns en brinnande längtan efter Jesus. Det förunderliga var att när Jesus kom till trädet där Sackaios satt, så stannade Jesus. Jesus kände redan till, att där satt en man som längtade efter frid i sitt hjärta. Inför Jesus, Guds Son var Sackaios liv redan som en uppslagen bok och han kände även till hans namn. Det är som vi brukar sjunga i barngrupperna:

Gud vet vad jag heter
Gud vet var jag bor
Han vet vad jag tänker
Och han vet vad jag tror

Psaltaren 139 är en bekännelse till den Gud som vet allt om oss:

Herre, du rannsakar mig och känner mig.
Om jag står eller sitter vet du det,
fast du är långt borta vet du vad jag tänker.
Om jag går eller ligger ser du det,
du är förtrogen med allt jag gör.

Nog visste Jesus allt om Sackaios, liksom han känner till var och en av oss.

Därför när Jesus kom dit såg han upp mot honom och sade: ”Skynda dig ner, Sackaios, i dag skall jag gästa ditt hem.”

Så nås Sackaios av Jesu kallelse, att komma ned från åskådarpplatsen, det blev ett ”idag”, nu ville Jesus gästa i hans hem. Inte i morgon eller sen.

Sackaios tänkte nog i sitt inre att det här var nog hans enda chans i livet att få ta emot Jesus.

Så är det med Jesu kallelse till oss människor, det är ett idag. Det är som vi läser om Jesus när han säger: *Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.*

När Jesus kallade Sackaios står det att han *skyndade sig ner och tog emot honom med glädje.*

Lägg märke till det lilla ordet ”glädje”, han tog emot Jesus med glädje. Där var minsann inga sura miner. Kristendom är fylld med glädje. Varje söndag hör vi uppmaningen: upplyft era hjärtan till Gud och hör dagens heliga evangelium. Ordet evangelium betyder just ett glatt budskap. Som kristna uppmanas vi: Var glada. Och det har

vi anledning till. Jesus är den uppståndne och levande Herren, som har gett oss en möjlighet att få bli befriade från synd och skuld, men också den som ger oss hoppet om ett evigt liv.

För Sackaios blev mötet med Jesus det som förändrade hela hans liv. Jesus säger om honom: *I dag har räddningen nått detta hus.* Han som var förlorad, blev räddad. Jesus blev Herre i hans liv. Han fick uppleva frälsningen, som var av bara Guds nåd. Men frälsningen fick också konsekvenser. *Men Sackaios ställde sig upp och sade till Herren: ”Hälften av vad jag äger, herre, skall jag ge åt de fattiga. Och har jag pressat ut pengar av någon skall jag betala igen det fyrdubbelt.”*

Tidigare hade han själv stått i centrum, nu ville han göra upp med det gamla livet. Den som han hade tilltvingat sig pengar ifrån, skulle få dem tillbaka med en rejäl ränta, ja rent av det fyrdubbla. Men trots det var han ändå rik. Han använde sina pengar till att ge åt de fattiga.

Precis som dagens gammaltestamentliga text visar på den omsorg vi ska ha om den fattige eller invandraren. Vi har ett samhällsansvar att dela med oss till andra.

För Sackaios del fick han tillsammans med Jesus höra de sura kommentarerna. *Alla som såg det mumlade förargat: ”Han har tagit in hos en syndare.”*

Men inte brydde sig Sackaios om dessa sura kommentarer, för han hade ju funnit Jesus. Glad och fri kunde han nu leva i den tro som ingen kunde ta ifrån honom. Hans sinne var förvandlat, öppet mot den värld, där han levde.

Även vi är kallade till att vara att vara Guds redskap i den värld där vi lever. Att här och nu bekänna vår tro till hela världens Herre: